

Pou de glaç de can Bosc

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Bosc de la Torre - Veïnat del Far - Zona del Far
Emplaçament
Alçada: Al nord-est de la masia de can Bosc, prop de la font del Ferro
450m

Coordenades:

Latitud: 41.62176
Longitud: 2.44824
UTM Est (X): 454035
UTM Nord (Y): 4607929

Classificació

Número de fitxa 08075-178
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Enrunat i cobert per l'abundant vegetació de la zona.
Protecció Inexistent
Número inventari IPAC 41534
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Diputació de Barcelona
Fitxes associades:
[Can Bosc](#)
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat

Descripció

Restes d'una estructura aïllada de planta circular soterrada que aprofita el desnivell del terreny. Està bastida en pedres de diverses mides, disposades de manera regular i lligades amb morter de calç. Ha perdut la coberta (probablement una volta semiesfèrica) i tampoc hi ha restes de la bassa de la que n'extreïa el gel. A l'interior s'observen diversos forats de bastida d'obertura rectangular. Presenta un diàmetre d'uns 20 metres i una amplada de mur d'un metre aproximadament. El seu perímetre està delimitat amb una tanca metàl·lica per evitar accidents.

Observacions:

L'element està inclòs dins dels límits del Parc del Montnegre i el Corredor, compta amb un plafó explicatiu de com funcionava i està inclòs dins de tres dels itineraris senyalitzats del parc (SL-C 80, Dosrius 7 i 7A).

Història

La indústria del gel es desenvolupà a Catalunya entre els segles XVI i XIX. S'utilitzava el gel per conservar els aliments, tractar cops i refredar begudes, entre d'altres. Era transportat en carros i protegit amb palla i es viatjava de nit per evitar la calor diurna. Aquests pous es deixaren d'utilitzar a principis del segle XX. La primera referència documental d'aquest pou apareix en un document datat entre els anys 1770 i 1780, on també es fa referència a la indústria desenvolupada al municipi entorn del gel: "En la costa de Mar cerca de Mataró: en Alfàr, y Canyamars hi ha molts pous de empohar glaç grans y congestes molt capases, que en anys atrás eran de Dn Geroni Maris; de Esteve Galceran; de Bosch y de Gel; y lo de Gel, per ser mitja hora mes cerca de Barna, se tenia por lo mes convenient. Però com los dueños dels dits Pous acostumaven a empenyarse per 4000 carregas de glaç per embarcar en lo port de Mataró per los obligats a lo Abast de Cadiz. Per lo Abast de la dita ciutat de Mataró ab 400 carregas. Y per diferents altres pobles de la costa a preu molt alt. Y casi tots los dits pous se ha de traure lo glas del pou a coll de matxo. Y després hi ha molts mals camins per los carros, de manera que se ha d'anar molt tros de camí per dins de una riera". El pou de glaç de can Bosc formava part de les propietats de la masia de can Bosc, situada a prop seu. S'alimentava amb l'aigua de la font del Ferro, que era desviada fins a una bassa actualment desapareguda. Aquesta bassa es glaçava de manera natural i el gel que es formava era extret i dipositat a l'interior del pou. Els blocs de gel es col·locaven en capes separades amb elements vegetals per evitar que s'enganxessin (fulles de falguera, per exemple).

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.S.06/167. DIPUTACIÓ DE BARCELONA (2017). Rutes de llegendes i rondalles. Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona. Barcelona: Diputació de Barcelona, p. 43-44. LUNA I TOMÀS, Gonçal (2005). Parc del Montnegre i el Corredor. Col. Guies dels Parcs, 4. Barcelona: Diputació de Barcelona, p. 124. PRATS I TRIAN, Ricard (1988). "Els pous de glaç". El Comú, núm. 2, p. 5. RIERA, J.M.; JUBANY, M.A.; ALSINA, N. (2009). Itineraris pel municipi de Dosrius: un

tomb pel nucli antic de Dosrius, un passeig per Canyamars, una volta pel Far, l'aigua, el nostre signe d'identitat. Dosrius: Ajuntament de Dosrius, p. 11.

